

Acem Aşırân Beste
Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı

— 1 —

Lenk Fâhîte (Nim Fâhîte)

Beste: Sâdeddin Kaynak
(Hacı, Hâfiż) (1895 – 03.02.1961)
Güfté: Țuzülî (Mehmed Efendi)
(Hille, 1480? – Bağdad, 1556)

Lenk Fâhîte (Nim Fâhîte) ♩ = 70

— Ah Mer hem ko yup o nar ma si nem de
kan li da gi Sön dür me öz le rin le
— yan dir di gin ce ra gi
te re lel lel lel le le le le le le li vay te re lel lel lel le le le le
le le le le le li vay te re le le le le le le le le
le le le le li vay ① yan dir di ② mey ha ne
— Son —
ah Zül fü si yeh sa nem ler ol müş se nin e si rin
ah zül fü si yeh sa nem ler ol müş se nin e si rin
Aş kin da her bi ri nin öz zül fü boy nu ba gi

Acem Aşırân Beste
Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı

— 2 —

Beste: Sâdeddin Kaynak
(Hacı, Hâfiż) (1895 – 03.02.1961)
 Gûfet: Țuzülî (Mehmed Efendi)
(Hille, 1480? – Bağdad, 1556)

Sengin Semâî

 $\text{♩} = 96$

Ten nen nen ne nen te ne ni te nen— te ne nen ten nen nen te nen

te ne ni te nen— te ne nen te ne ne te nen ten nen nen te nen ten—

ten— te ne ni te nen te ne nen— na— saz—

Lenk Fâhîte (Nîm Fâhîte)

 $\text{♩} = 70$

Ah Dev— ran— ha va di sin— den— yok kor— ku

— muz Fu zû li Dâ rü'l e— ma ni miz— dir—

mey— ha— ne ler— bu ca— gli

Sengin Semâî

 $\text{♩} = 96$

ten nen nen te nen te ne ni te nen— te ne nen ten nen nen te nen

te ne ni te nen te ne nen te ne te ne nen te ne te nen— nen ten—

ten— te ne ni te nen te ne nen— na— saz—

Acem Aşırân Beste*Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı*

— 3 —

*Beste: Sâdeddin Kaynak**(Hacı, Hâfiż) (1895 — 03.02.1961)**Güftə: Fuzûlî (Mehmed Efendi)**(Hille, 1480? — Bağdad, 1556)*

*Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı
Söndürme öz elinle yandırdığın çerağı
Zülfü siyeh sanemler olmuş senin esirin
Aşkinda her birinin öz zülfü boynu bağı
Devran havâdisinden yok korkumuz Fuzûlî
Dâr'ül emânimizdir meyhâneler bucağı*

*Merhem koyup onarma sinemde kanlı dağı
Söndürme öz elünle yandurduğun çerâğı*
Gögsümdeki kanlı yarayı merhem koyup tedâvi etme.
Kendi elinle tığın meşaleyi söndürme.

*Uymuş cünûna gönlüm ebrûna der meh-i nev
Ne i'tibâr ana kim seçmez karadan ağı*
Gönlüm deli olmuş, senin kaşına yeni ay diyor.
Karadan akı ayırt etmeyen bir insanın sözüne değer verilir mi?

*Kaddün gamında servün sormağá za'f-i hâlin
Gülzârdan kesilmez ırmakların ayağı*
Servi, senin boyunun kıskançlığı içinde o kadar zayıflamış ki
hâlini hatırlını sormak için gül bahçesinden ırmakların ayağı kesilmiyor.

*Dür tek dişün sözünü her dem işitmek ister
Bâhrim müdâm anun çün sâhildedür kulağı*
İnciye benzeyen dişinden bahsedilir.
Bunu işitmek için denizin kulağı daima sahildedir.

*Zülfü siyeh sanemler olmuş senin esîrün
İşkunda her birimin öz zülfü boynu bağı*
Siyah saçlı güzeller senin saçının esiri olmuşlar.
Senin aşkindan her birinin saç kendi boynuna bir bağ olmuş.

*Ger müşg derse âşık ol buy-i zülfe sâkî
Tünd olma bir kadeh ver ter eylesün dimâğı*
Ey saki! âşık eğer sevgilinin saçının kokusuna misk derse, öfkelenme.
Şarap ver de zihni açılsın.

*Devrân havâdisinden yoh bâkümüz Fuzûlî
Dâru'l-emânumuzdur meyhâneler bucağı*
Ey Fuzûlî, dünya felâketlerinden korkumuz yoktur.
Meyhaneler köşesi bizim emniyet yerimiz, sığınagımızdır.